

истинѣ-тѣ, и дѣла-та му ще ся обличатъ.

Таковыя сѣ нѣкои отъ най похвалны-тѣ и най общепріятны-тѣ доказательства които безвѣрници-тѣ простиратъ днесъ. И не сѣ малко оныя които чрѣзъ такыя доказательства сѣ убѣдени да отхвърлятъ надежды-тѣ, утѣшенія-та и въздържаніе-то на Христіанство-то.

Азъ не могъ да говорѣхъ за такыя челоуѣцы съ другъ духъ, освѣнь съсъ жалость. Тѣ лишаватъ себе си отъ онова което увеличава всичкѣ-тѣ земнѣ радость, и умалява всичкѣ-тѣ земнѣ скърбь; онова което произвожда миръ на земѣ-тѣ и благоволеніе между челоуѣцы-тѣ; онова което подпира въ врѣме на болестъ, и утѣшава на смъртнѣй-тѣ часъ. Да, ные плачемъ за окаяннѣй-тѣ безвѣрникъ.

Послѣдни-тѣ думы на единъ христіанинъ и на единъ безвѣрникъ:

ПЕЙСОНЪ.

“И сега е Богъ въ таѣкъ стаѣ. Азъ го видѣхъ: но о, колко неизразимо, любезно и славно Сѣ-щество ся види, той достойно за хыляды сѣрдца, ако гы имахмы.

Той е тука и мя слуша като ся моляхъ за челоуѣцы-тѣ, които той е създалъ, и които пазя и благославя, да го о-бычатъ. Небеснѣй-тѣ Іе-

НЮПОРТЪ.

“Че има Богъ азъ знаѣхъ, защото постоянно усѣщамъ слѣдствія-та на гнѣвъ-тѣ Му; че има пѣкъль такожде ми е явно, като съсъ пріелъ вече въ сѣрдце-то си единъ залогъ отъ наслѣдіе-то ми тамъ. Че има една естественѣ съ-вѣсть, азъ сега усѣщамъ съ ужастъ и изумленіе, понеже тя непрѣстанно